इतिसन्तर्ज्यशत्रुघ्नं राक्षसस्तज्जिघांसया। प्रांशुं सर्गः १५
मुत्पाटयामासमुस्तास्तम्बमिवद्रुमं ॥१९॥ सौमित्रे
र्निशितैर्बाणैरन्तराशकलीकृतः। गात्रं पुष्परजः
प्राप न शाखी नैर्ऋतेरितः ॥ २०॥ निशानं स्वस्य
शूलस्य रक्षस्तस्मै महोपलम्। प्रजिघायकृतान्तस्य
मुष्टिं पृथगिव स्थितं ॥ २१॥

इतीति। राक्षसो लवण इति शत्रुघ्नं सन्तर्ज्य तस्य
शत्रुघ्नस्य जिघांसया हन्तुमिच्छया प्रांशुं दीर्घं द्रुमंवृक्षमु
त्पाटयामास कमिव मुस्तानामौषधि विशेषाणांस्तम्बं गुच्छमि
वेति वृक्षोद्धारे क्लेशाभावसूचकं ॥१९॥ सौमित्रेरिति। नैर्ऋ
तेन राक्षसेन ईरितः प्रेरितःशाखी वृक्षः सौमित्रेः शत्रुघ्नस्य गात्रं
शरीरं न प्राप किन्तु तत्पुष्पाणांरजः गात्रं प्राप किं°शां सौमित्रेः
शत्रुघ्नस्यनिशितैस्तीक्ष्णै र्बाणैरन्तरा मध्ये शकलीकृतः खण्डी
कृतः ॥२०॥ निशानमिति। रक्षोलवणस्तस्मै शत्रुघ्नाय स्वस्यस्वी
यस्यशूलस्यनिशानं तीक्ष्णीकरण साधनं महान्त मुपलं पाषाणं
प्रजिघाय प्रेरितवान् किं मं कृतान्तशरीरात् पृथक् अवस्थितं
कृतान्तस्य यमस्य मुष्टिमिवस्थितं ॥ २१॥